

Projekt U stawy
o wykonywaniu kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym w
systemie tygodniowym

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) warunki odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym w systemie tygodniowym, zwanej dalej „karą pozbawienia wolności w systemie tygodniowym”;
- 2) sposób wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym;
- 3) warunki i tryb orzekania o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym.

Art. 2. 1. System tygodniowy jest to jeden z systemów wykonywania kary pozbawienia wolności, w którym skazany, w dniach wyznaczonych przez sąd penitencjarny, przez dwa kolejno następujące po sobie dni tygodnia przebywa w warunkach pozbawienia wolności w zakładzie karnym a w pozostałe dni tygodnia – na wolności, w kolejno następujących po sobie tygodniach.

2. Przyjmuje się, że jeden miesiąc kary pozbawienia wolności jest równy czterem tygodniom kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym.

3. Przyjmuje się, że jeden dzień kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym odbywanej w warunkach pozbawienia wolności w zakładzie karnym trwa 24 godziny liczone od godziny stawienia się skazanego w zakładzie karnym, wyznaczonej przez sąd penitencjarny.

Art. 3. W kwestiach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do wykonania kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.[\[1\]](#)), zwanej dalej „Kodeksem karnym wykonawczym”, z wyjątkiem przepisów art. 24 § 2, art. 74-77, art. 79, art. 79b, art. 80, art. 81-86, art. 87 § 2 oraz § 4 i 5, art. 88-102, art. 105 § 1 oraz § 3 i 6, art. 105a i 105b, art. 110 § 4, art. 111, art. 113 - 114, art. 115 § 1, § 2 i 3, § 5 pkt 2 i 3 oraz § 7 i 8, art. 117, art. 119, przepisów Oddziałów 5 i 6, art. 136a, przepisów Oddziałów 8 - 11, art. 164 i 165, art. 166 § 3, art. 167a § 1 i 3, art. 168, przepisów Oddziału 13 - w Rozdziale X oraz art. 249 § 1 i 2 oraz § 3 pkt 1 i 2 i pkt 6 i 7 - w Rozdziale XXII.

Art. 4. Do skazanego objętego systemem tygodniowym nie stosuje się przepisów o warunkowym zwolnieniu, zawartych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny (Dz. U. Nr 90, poz. 553, z późn. zm.[\[2\]](#)), zwanej dalej „Kodeksem karnym”.

Rozdział 2

Warunki odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym

Art. 5. 1. Sąd penitencjarny może udzielić zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej 6 miesięcy w systemie tygodniowym, skazanemu posiadającemu określone miejsce pobytu, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary, w szczególności, jeżeli skazany wykonuje stałą pracę zarobkową, uczy się lub sprawuje opiekę nad osobą małoletnią, niepełnosprawną lub chorą, chyba że sprzeciwia się temu stopień demoralizacji skazanego lub inne okoliczności, w tym zwłaszcza interes pokrzywdzonego.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do skazanego odbywającego karę pozbawienia wolności do roku, jeżeli czas pozostały do odbycia tej kary w zakładzie karnym nie przekracza 6 miesięcy, mając przede wszystkim na względzie dotychczasowe zachowanie skazanego w czasie odbywania kary w zakładzie karnym, które uzasadnia przekonanie, że w czasie pobytu poza zakładem karnym będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa, przestępstwa skarbowego, wykroczenia lub wykroczenia skarbowego.

3. Zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym nie udziela się:

- a) skazanemu na karę pozbawienia wolności w innej sprawie, chyba że zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego,
- b) skazanemu na karę pozbawienia wolności za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub

obyczajności, określone w art. 197-203 Kodeksu karnego, popełnione w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych,

c) skazanemu za przestępstwo popełnione w stanie ograniczonej poczytalności określonej w art. 31 § 2 Kodeksu karnego,

d) skazanemu z niepsychotycznymi zaburzeniami psychicznymi,

e) skazanemu upośledzonemu umysłowo,

f) skazanemu uzależnionemu od alkoholu albo środków odurzających lub psychotropowych,

g) skazanemu pozbawionemu wolności w innej sprawie lub gdy z innych przyczyn odbywanie przez skazanego kary w tym systemie nie jest możliwe.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do sumy dwóch lub więcej niepodlegających łączeniu kar pozbawienia wolności, które skazany ma odbyć kolejno.

5. Zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym nie udziela się, jeżeli w wyznaczonym zakładzie karnym położonym najbliżej miejsca zamieszkania skazanego brak warunków do odbycia kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, chyba że on oświadczy, że karę w tym systemie może odbyć w innym wyznaczonym zakładzie karnym dysponującym takimi warunkami.

Art. 6. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się także do skazanego, wobec którego orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Art. 7. 1. W czasie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym skazany ma obowiązek określonego zachowania się, w szczególności:

1) wykonywania obowiązków nałożonych przez sąd penitencjarny,

2) przestrzegania terminów stawiania się do zakładu karnego celem odbycia kolejnych okresów kary w tym systemie, wyznaczonych przez sąd penitencjarny,

3) uiszczenia w określonym terminie równowartości kosztów postępowania wykonawczego związanych z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym.

2. Sąd penitencjarny nakłada na skazanego obowiązek pozostawania we wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie obejmujący pozostawanie skazanego w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu, w czasie pomiędzy kolejnymi okresami odbywania tej kary w zakładzie karnym.

3. Sąd penitencjarny może, w okresach przebywania skazanego na wolności, oddać go pod dozór sądowego kuratora zawodowego, osoby godnej zaufania, stowarzyszenia, organizacji lub instytucji, do której działalności należy troska o wychowanie, zapobieganie demoralizacji lub pomoc skazanym oraz nałożyć na niego obowiązki określone w art. 72 § 1 pkt 1-5 i 7-8 oraz § 2 Kodeksu karnego.

Art. 8. 1. Wpłaty z tytułu kosztów postępowania wykonawczego związanych z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym stanowią dochód budżetu

państwa i uiszczane są na rachunek bieżący dochodów właściwego sądu okręgowego.

2. Koszty postępowania wykonawczego związane z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym obejmują zryczałtowany koszt postępowania wykonawczego oraz koszt odbywania kary wykonywanej w tym systemie w zakładzie karnym stanowiący iloczyn kosztu jednego dnia kary i liczby dni jej odbywania.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, zryczałtowany koszt postępowania wykonawczego związanego z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym oraz koszt jednego dnia odbywania kary pozbawienia wolności wykonywanej w tym systemie w zakładzie karnym mając na uwadze, w szczególności, wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności wykonywanej w tym systemie oraz wydatki organów postępowania wykonawczego.

Art. 9. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, sąd penitencjarny może zmienić miejsce, w którym skazany ma przebywać odbywając karę pozbawienia wolności w systemie tygodniowym w czasie pomiędzy kolejnymi okresami odbywania tej kary w zakładzie karnym.

Art. 10. Jeżeli względy wychowawcze za tym przemawiają, sąd penitencjarny może w czasie odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym ustanawiać, rozszerzać lub zmieniać obowiązki wymienione w art. 7 ust. 3 lub zwolnić od wykonania nałożonych obowiązków, z wyjątkiem obowiązku określonego w art. 72 § 2 kodeksu karnego.

Art. 11. 1. Rozpoczęcie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym następuje w dniu i tygodniu określonym przez sąd penitencjarny.

2. Tydzień odbywania kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym rozpoczyna się w dniu, w którym skazany stawił się w zakładzie karnym celem odbycia kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, w wypadku o którym mowa w art. 5 ust. 1 albo w dniu, w którym został zwolniony z zakładu karnego w wypadku o którym w art. 5 ust. 2.

Art. 12. 1. Sąd penitencjarny uchyla zezwolenie na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym:

1) jeżeli skazany odbywając karę w tym systemie:

a) rażąco narusza porządek prawny, w szczególności gdy popełnił przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,

b) uchyla się od wykonywania nałożonego obowiązku związanego z pobytem poza zakładem karnym, uchyla się od dozoru sądowego kuratora zawodowego, osoby godnej zaufania lub podmiotu, określonego w art. 7 ust 3 albo uchyla się od wykonania orzeczonego środka karnego,

c) nie zachowa wyznaczonego terminu, o którym mowa w art. 7 ust 1

pkt 2,

d) został pozbawiony wolności w innej sprawie lub z innych przyczyn dalsze odbywanie przez skazanego kary w tym systemie nie jest możliwe,

2) postawa i zachowanie skazanego za tym przemawiają, w szczególności, gdy skazany nie przestrzega nałożonych na niego obowiązków i zakazów związanych z pobytem w zakładzie karnym,

3) w innych wypadkach określonych w ustawie.

2. Sąd penitencjarny może odstąpić od uchylenia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym z powodów, o których mowa w ust 1 pkt 1 lit a-c oraz pkt 2-3, w wyjątkowych wypadkach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami.

3. Sąd penitencjarny może uchylić zezwolenie na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym skazanemu, któremu przedstawiono zarzut popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

Art. 13. 1. W razie uchylenia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, sąd penitencjarny orzeka jaką część kary pozbawienia wolności uznaje za wykonaną, a także wskazuje wymiar kary, która podlega jeszcze wykonaniu.

2. Na poczet odbytej kary pozbawienia wolności nie zalicza się okresu pozostawania skazanego na wolności, chyba że dalsze wykonywanie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym nie jest możliwe z przyczyn od skazanego niezależnych, innych niż pozbawienie go wolności w innej sprawie.

3. Skazanego informuje się o obliczonym okresie kary pozbawienia wolności pozostałej do wykonania w zakładzie karnym; z dokonanej czynności sporządza się protokół.

4. Przyjęcie informacji do wiadomości skazany potwierdza podpisem, a odmowę podpisu zaznacza się w protokole.

Art. 14. 1. W razie uchylenia zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym skazanemu przebywającemu na wolności, sąd penitencjarny poleca doprowadzić skazanego do zakładu karnego.

2. W uzasadnionych wypadkach, w szczególności w okolicznościach, o których mowa w art. 12 ust 1 pkt 1 lit d, sąd penitencjarny może odstąpić od nakazania doprowadzenia skazanego do zakładu karnego.

3. Kosztami doprowadzenia sąd penitencjarny obciąża skazanego.

4. O prawach i konsekwencjach wskazanych w ust. 1 - 3 należy pouczyć skazanego.

Art. 15. Jeżeli w czasie odbywania kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym i w ciągu dalszych 6 miesięcy nie uchylono zezwolenia na odbycie kary w tym systemie, karę pozbawienia wolności uważa się za wykonaną z upływem ostatniego dnia tygodnia odbywania tej kary.

Art. 16. W razie uchylenia zezwolenia na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym ponowne udzielenie w tej samej sprawie zezwolenia na odbycie kary w tym systemie jest niedopuszczalne.

Art. 17. Odbycie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności w systemie tygodniowym nie stanowi przesłanki powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 Kodeksu karnego oraz przesłanki powrotu do przestępstwa skarbowego określonego w art. 37 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.[\[3\]](#)¹⁾).

Art. 18. Zatarcie skazania na karę pozbawienia wolności wykonywaną w systemie tygodniowym następuje z mocy prawa z upływem 10 lat od ostatniego dnia tygodnia odbywania kary w tym systemie; na wniosek skazanego sąd może zarządzić zatarcie skazania już po upływie roku, jeżeli skazany w tym okresie przestrzegał porządku prawnego.

Art. 19. Jeżeli wobec skazanego orzeczono karę grzywny lub środek karny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed wykonaniem, darowaniem lub przedawnieniem ich wykonania.

Art. 20. Jeżeli skazany po rozpoczęciu, lecz przed upływem okresu wymaganego do zatarcia skazania ponownie popełnił przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, dopuszczalne jest tylko jednoczesne zatarcie wszystkich skazań.

Rozdział III

Warunki i tryb orzekania o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym.

Art. 21. Orzekanie w sprawach dotyczących wykonania kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym należy do sądu penitencjarnego, w którego okręgu kara jest lub ma być wykonywana.

Art. 22. Sąd penitencjarny orzeka:

- 1) na wniosek skazanego,
- 2) za zgodą skazanego, na wniosek jego obrońcy, prokuratora, sądowego kuratora zawodowego lub dyrektora zakładu karnego.

Art. 23. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, zwany dalej „wnioskiem”, składa się na piśmie.

2. Uzasadnienie wniosku powinno zawierać wskazanie okoliczności, o których mowa w art. 5 ust 1 lub 2.

Art. 24. 1. Jeżeli wniosek dotyczy skazanego, który odbywa karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym, posiedzenie sądu penitencjarnego powinno odbyć się w tym zakładzie, w którym skazany przebywa; udział prokuratora jest obowiązkowy.

Art. 25. Przed wydaniem postanowienia o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, sąd penitencjarny:

- 1) ustala, czy na przeszkodzie udzieleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym nie stoi brak warunków do odbycia kary pozbawienia wolności w tym systemie w wyznaczonym zakładzie karnym położonym najbliżej miejsca zamieszkania skazanego,
- 2) wysłuchuje skazanego lub jego obrońcę, sądowego kuratora zawodowego, jeżeli składał wniosek o zezwolenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub 2 oraz przedstawiciela skazanego, o którym mowa w art. 42 kodeksu karnego wykonawczego,
- 3) w przypadku skazanego odbywającego karę pozbawienia wolności powinien wysłuchać przedstawiciela administracji zakładu karnego.

Art. 26. 1. W postanowieniu o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, sąd penitencjarny:

- 1) wyznacza dni tygodnia, w których skazany odbywa karę w zakładzie karnym, a także datę i godzinę pierwszego stawienia się do wyznaczonego zakładu karnego,
- 2) określa miejsce, czas, rodzaj lub sposób wykonywania nałożonych obowiązków,
- 3) określa koszty postępowania wykonawczego związane z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym oraz termin ich uiszczenia.

2. O terminie, o którym mowa w ust 1 pkt 1 sędzia penitencjarny zawiadamia sądowego kuratora zawodowego, jeżeli nie brał udziału w posiedzeniu sądu penitencjarnego.

Art. 27. Sąd penitencjarny może zwolnić skazanego w całości lub w części od ponoszenia kosztów postępowania wykonawczego związanych z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, jeżeli skazany w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść tych kosztów bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie lub rodziny.

Art. 28. Wydając postanowienie o udzieleniu skazanemu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, sąd penitencjarny uwzględnia, w szczególności, jego wiek, płeć, uprzednie odbywanie kary oraz możliwość kontynuowania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

Art. 29. Sąd penitencjarny wydając postanowienie, o którym mowa w art. 26 ust 1, poucza skazanego o przysługujących prawach i obowiązkach oraz o konsekwencjach naruszenia tych obowiązków.

Art. 30. O wydaniu postanowienia, o którym mowa w art. 26 ust 1, sędzia penitencjarny

niezwłocznie zawiadamia pokrzywdzonego, jego przedstawiciela ustawowego lub osobę, pod której stałą pieczęć pokrzywdzony pozostaje, a jeżeli jednocześnie oddał skazanego pod dozór – sądowego kuratora zawodowego, jeżeli nie brał on udziału w posiedzeniu sądu penitencjarnego w przedmiocie wydania tego postanowienia.

Art. 31. 1. Sąd penitencjarny udzielając zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym skazanemu odbywającemu karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym, zarządza jednocześnie zwolnienie go z tego zakładu.

2. O terminie zwolnienia sędzia penitencjarny niezwłocznie zawiadamia sądowego kuratora zawodowego.

3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust 2, może być także doręczone za pomocą telefaksu lub poczty elektronicznej; w takim przypadku dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych.

Art. 32. W wypadku objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności wykonywanej w systemie tygodniowym, sąd penitencjarny z urzędu uchyla zezwolenie na odbycie tej kary w tym systemie, co nie stoi na przeszkodzie jednoczesnemu udzieleniu zezwolenia na odbycie kary łącznej pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, jeżeli zachodzą warunki określone w art. 5 ust 1 lub 2.

Art. 33. W przypadku orzekania w przedmiocie, o którym mowa w art. 9, sąd penitencjarny stosuje odpowiednio tryb określony w art. 25. Przepis art. 26 stosuje się odpowiednio.

Art. 34. 1. Na postanowienie sądu penitencjarnego, o którym mowa w art. 26 ust 1, zażalenie przysługuje skazanemu lub jego obrońcy, prokuratorowi, a także sądowemu kuratorowi zawodowemu, jeżeli składał wniosek; w przypadku skazanego, który odbywa karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym, zażalenie przysługuje także dyrektorowi zakładu karnego.

2. Złożenie zażalenia wstrzymuje wykonanie postanowienia o udzieleniu tego zezwolenia.

Art. 35. Jeżeli sąd penitencjarny w tym samym składzie nie przychylił się do zażalenia na postanowienie, o którym mowa w art. 26 ust. 1 zażalenie to, niezwłocznie przekazuje się wraz z aktami sprawy sądowi odwoławczemu, który rozpoznaje sprawę najpóźniej w terminie 7 dni od daty wpływu zażalenia wraz z aktami sprawy do tego sądu.

Art. 36. Na postanowienie sądu penitencjarnego o odmowie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 i 2, przysługuje zażalenie skazanemu lub jego obrońcy, prokuratorowi, a także sądowemu kuratorowi zawodowemu lub dyrektorowi zakładu karnego, jeżeli składali wniosek o zezwolenie; przepis art. 35 stosuje się odpowiednio.

Art. 37. Wniosek skazanego lub jego obrońcy o udzielenie zezwolenia, złożony przed upływem

miesiąca od dnia wydania postanowienia o odmowie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub 2, pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 38. 1. Postanowienie w przedmiocie uchylenia zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust 1-3, wydaje sąd penitencjarny, który go udzielił.

2. Przed uchyleniem zezwolenia, sąd penitencjarny, o ile uzna to za konieczne, wysłuchuje skazanego lub jego obrońcę, a także sądowego kuratora zawodowego oraz przedstawiciela skazanego, o którym mowa w art. 42 kodeksu karnego wykonawczego.

3. Niestawiennictwo prokuratora nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

4. Na postanowienie sądu w przedmiocie uchylenia zezwolenia przysługuje zażalenie. Przepisy art. 35 i art. 36 stosuje się odpowiednio.

5. W wypadku odstąpienia od uchylenia zezwolenia, sąd penitencjarny ponownie określa warunki odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, o których mowa w art. 26 ust 1. Przepis art. 26 ust 2 stosuje się.

Rozdział IV

Sposób wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym.

Art. 39. 1. Karę pozbawienia wolności w systemie tygodniowym wykonuje się w wyodrębnionych oddziałach lub celach zakładu karnego.

2. Skazany odbywa karę we właściwym zakładzie karnym, położonym, w miarę możliwości, najbliżej jego miejsca zamieszkania. Przeniesienie skazanego do innego zakładu może nastąpić tylko z uzasadnionych powodów i tylko za zgodą skazanego. O przeniesieniu decyduje sąd penitencjarny, w którego okręgu kara jest wykonywana.

3. Dyrektor Generalny Służby Więziennej określa, w drodze zarządzenia, zakłady karne, w których wykonywana jest kara pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, uwzględniając w szczególności potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa oraz racjonalnego wykorzystania miejsc zakwaterowania dla wszystkich skazanych.

Art. 40. 1. Przy każdorazowym stawieniu się do zakładu karnego skazany okazuje dokument stwierdzający tożsamość, podaje zawarte w tym dokumencie dane osobowe oraz dane o uprzedniej karalności i o stanie zdrowia. Skazany może być także poddany czynnościom mającym na celu jego identyfikację, a w szczególności: sfotografowaniu,

ogłędzinom zewnętrznym ciała, pobraniu odcisków oraz okazaniu innym osobom. Skazany jest obowiązany poddać się badaniom na obecność alkoholu albo środków odurzających lub psychotropowych.

2. Skazany zobowiązany jest każdorazowo stawić się do zakładu karnego celem odbycia kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym we własnej, odpowiedniej do danej pory roku, odzieży, bieliznie i obuwiu, a także w stanie wykluczającym użycie alkoholu albo środków odurzających lub psychotropowych oraz w stanie zdrowia i higieny osobistej, nie stwarzającym zagrożenia sanitarno-epidemiologicznego dla zakładu karnego. Skazany jest obowiązany poddać się odpowiednim badaniom lekarskim.

3. Skazany, przy każdorazowym stawieniu się do zakładu karnego celem odbycia kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, zobowiązany jest posiadać środki finansowe wystarczające na powrót do miejsca zamieszkania.

4. Skazany przy każdorazowym stawieniu się do zakładu karnego przekazuje do depozytu dokumenty, pieniądze, przedmioty wartościowe i inne przedmioty, których nie może posiadać w celi. Środki pieniężne znajdujące się w depozycie nie podlegają oprocentowaniu.

Art. 41. 1. Do odbywania kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym nie może zostać przyjęty skazany, który:

- 1) nie posiada dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 2) wymaga leczenia szpitalnego, w szczególności ze względu na bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia albo z powodu ostrej psychozy;
- 3) znajduje się w stanie po użyciu alkoholu albo środków odurzających lub psychotropowych albo w stanie zdrowia i higieny osobistej, który stwarza zagrożenie sanitarno-epidemiologiczne dla zakładu karnego;
- 4) nie posiada własnej, odpowiedniej do danej pory roku, odzieży i obuwiu oraz środków finansowych wystarczających na powrót do miejsca zamieszkania.

2. O wystąpieniu okoliczności, o których mowa w ust. 1, dyrektor zakładu karnego niezwłocznie powiadamia sąd penitencjarny, który uchyla zezwolenie na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, chyba że zachodzą wyjątkowe wypadki

uzasadnione szczególnymi okolicznościami.

3. Przepis art. 38 stosuje się. Jednakże przed wydaniem postanowienia w przedmiocie uchylenia zezwolenia, sąd penitencjarny wysłuchuje skazanego.

4. W wypadku nie uchylenia zezwolenia, skazanego przyjmuje się do odbycia kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym.

Art. 42. W wyodrębnionym oddziale lub celach zakładu karnego, w którym wykonywana jest kara pozbawienia wolności w systemie tygodniowym:

- 1) cele mieszkalne skazanych mogą pozostawać otwarte przez całą dobę;
- 2) skazanym można zezwalać na branie udziału w zajęciach i imprezach kulturalno-oświatowych lub sportowych;
- 3) skazany ma prawo do wykonywania praktyk religijnych;
- 4) skazani mogą poruszać się po terenie zakładu karnego w czasie i miejscach ustalonych w porządku wewnętrznym;
- 5) skazani korzystają z własnej odzieży, bielizny i obuwia;
- 6) skazani mają prawo do samokształcenia;
- 7) skazanym, w miarę możliwości, umożliwia się dokonywanie zakupów artykułów żywnościowych i wyrobów tytoniowych na terenie zakładu karnego za pieniądze pozostające do ich dyspozycji;
- 8) korespondencja skazanych podlega nadzorowi administracji zakładu karnego;
- 9) skazanym, w miarę możliwości, stwarza się warunki do przeprowadzania rozmów telefonicznych z aparatów samoinkasujących, znajdujących się na terenie zakładu karnego; rozmowy telefoniczne nie podlegają kontroli administracji zakładu karnego.

Art. 43. Skazany ma prawo w szczególności do:

- 1) odpowiedniego ze względu na zachowanie zdrowia żywienia, warunków bytowych, pomieszczeń oraz odpowiednich warunków higieny;

- 2) utrzymywania więzi z rodziną i innymi osobami bliskimi, poprzez korespondencję lub, w miarę możliwości, kontakt telefoniczny;
- 3) korzystania z wolności religijnej;
- 4) korzystania, w miarę możliwości, z urzędzeń i zajęć kulturalno-oświatowych i sportowych, radia, telewizji, książek i prasy;
- 5) komunikowania się z obrońcą, pełnomocnikiem oraz wybranym przez siebie przedstawicielem, o którym mowa w art. 42 Kodeksu karnego wykonawczego;
- 6) komunikowania się z podmiotami, o których mowa w art. 38 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego;
- 7) zapoznawania się z opiniami i wnioskami, sporządzonymi przez administrację zakładu karnego, stanowiącymi podstawę podejmowanych wobec niego decyzji;
- 8) składania wniosków, skarg i prośb organowi właściwemu do ich rozpatrzenia oraz przedstawiania ich, w nieobecności innych osób, administracji zakładu karnego, kierownikom jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, sędziemu penitencjarnemu, prokuratorowi i Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 9) prowadzenia korespondencji z organami ścigania, wymiaru sprawiedliwości i innymi organami państwowymi, samorządowymi oraz z Rzecznikiem Praw Obywatelskich, a także z organami powołanymi na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych dotyczących ochrony praw człowieka.

Art. 44. Skazanego po pierwszym umieszczeniu w zakładzie karnym należy niezwłocznie poinformować o przysługujących mu prawach i ciężących na nim obowiązkach, a zwłaszcza umożliwić mu zapoznanie się z przepisami niniejszej ustawy i Kodeksu karnego wykonawczego oraz regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym oraz poddać odpowiednim badaniom lekarskim.

Art. 45. W przypadku rażącego naruszenia przez skazanego porządku ustalonego w zakładzie karnym, można wobec niego zastosować środki przymusu bezpośredniego, a także odizolować od pozostałych osadzonych. Przepisy Rozdziału II ustawy z dnia 26

kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761, z późn. zm. [\[4\]](#))
- Zakres uprawnień Służby Więziennej, stosuje się odpowiednio.

Art. 46. 1. Przy umieszczaniu skazanego w celi mieszkalnej bierze się pod uwagę w szczególności:

- 1) potrzebę zapewnienia porządku oraz bezpieczeństwa w zakładzie karnym,
- 2) zalecenia lekarskie, psychologiczne i rehabilitacyjne, o ile skazany poinformował o nich przy przyjęciu do zakładu karnego,
- 3) potrzebę kształtowania właściwej atmosfery wśród skazanych,
- 4) konieczność zapobiegania samooagresji i popełnianiu przestępstw w trakcie odbywania kary.

2. Skazany otrzymuje do użytku w zakładzie karnym pościel, ścierkę do naczyń i sprzęt stołowy, o ile nie korzysta z własnych. Na prośbę skazanego wydaje się mu do użytku piżamę, pantofle ranne, ręcznik oraz środki i sprzęt do utrzymania higieny osobistej.

Art. 47. 1. Do dyspozycji skazanego pozostają pieniądze i przedmioty wartościowe, jeżeli nie zostały zatrzymane.

2. Znalezione w czasie kontroli przedmioty, których skazany nie może posiadać, podlegają zatrzymaniu, zaś przedmioty, których właściciela ustalono, przekazuje się do depozytu. Przedmioty, których właściciela nie ustalono, podlegają zniszczeniu, pieniądze zaś oraz przedmioty wartościowe przekazuje się na rzecz Skarbu Państwa. Ze zniszczenia przedmiotów oraz przekazania pieniędzy i przedmiotów wartościowych sporządza się protokół.

3. Przy każdorazowym opuszczeniu zakładu karnego, po odbyciu kolejnego okresu kary, skazany otrzymuje z depozytu pieniądze i przedmioty wartościowe pozostające do jego dyspozycji, a także dokumenty i inne przedmioty, które przekazał do depozytu po stawieniu się do zakładu karnego.

Art. 48. 1. Skazanemu w trakcie pobytu w zakładzie karnym zapewnia się bezpłatnie

świadczenia zdrowotne, leki i artykuły sanitarne.

2. Świadczenia zdrowotne są udzielane tylko w stanie nagłym, w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.[\[5\]](#)¹⁾).

3. Skazanemu świadczenia zdrowotne mogą być udzielane na wniosek osoby wykonującej świadczenie w obecności funkcjonariusza Służby Więziennej nie wykonującego zawodu medycznego, jeżeli wymaga tego bezpieczeństwo tej osoby.

Art. 49. 1. Skazany, który w celu wymuszenia określonej decyzji lub postępowania organu wykonawczego lub uchylenia się od ciężącego na nim obowiązku powoduje u siebie uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia może być obciążony w całości albo w części kosztami związanymi z leczeniem w trakcie pobytu w zakładzie karnym.

2. O obciążeniu kosztami, o których mowa w ust. 1, orzeka sąd penitencjarny.

3. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, dyrektor zakładu karnego niezwłocznie powiadamia sąd penitencjarny, który może uchylić zezwolenie na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym.

Art. 50. 1. Jeżeli przy zwalnianiu skazanego z zakładu karnego po odbyciu kolejnego okresu kary okaże się, że skazany wymaga leczenia szpitalnego, a jego stan zdrowia nie pozwala na przeniesienie do publicznego zakładu opieki zdrowotnej, pozostaje on na leczeniu w zakładzie karnym do czasu, gdy jego stan zdrowia pozwoli na takie przeniesienie; o pozostaniu skazanego na leczeniu w zakładzie karnym dyrektor tego zakładu niezwłocznie powiadamia sąd penitencjarny.

2. Jeżeli zachodzą wyjątkowe wypadki uzasadnione szczególnymi okolicznościami, skazany przy zwolnieniu po odbyciu kolejnego okresu kary oraz przy zwolnieniu po odbyciu całości kary może otrzymać stosowną do pory roku odzież, bieliznę, obuwie, bilet na przejazd, a także artykuły żywnościowe na czas podróży. Decyzje w tym zakresie podejmuje dyrektor zakładu karnego lub osoba przez niego upoważniona.

Rozdział V

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 51. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. Nr 50, poz. 580, z późn. zm.[\[6\]](#)) w art. 12 w ust. 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się punkt 36 w brzmieniu:

„36) wykonaniu kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym.”.

Art. 52. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.[\[7\]](#)) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust 1 pkt 2 lit g otrzymuje brzmienie:

„g) nie jest osobą tymczasowo aresztowaną lub nie odbywa kary pozbawienia wolności, z wyjątkiem kary pozbawienia wolności odbywanej w systemie tygodniowym,”;

2) w art. 33 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a Odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, o którym mowa w ustawie o wykonywaniu kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym w systemie tygodniowym, nie stanowi okoliczności usprawiedliwiającej w przypadkach o których mowa w ust. 4 pkt 3, 4 i 7.”;

3) w art. 104 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Art. 104. 1. Obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.⁵⁾), wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę, w przypadku osób, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679), co najmniej wynagrodzenie, o którym mowa w tym przepisie, a w przypadku osób wykonujących pracę w okresie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania co najmniej 50 % minimalnego wynagrodzenia za pracę, z wyłączeniem osób odbywających karę pozbawienia wolności wykonywaną w systemie tygodniowym, opłacają.”.

Art. 53. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.[\[8\]](#)) w art. 12 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 102 pkt 1 i art. 115 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.) oraz art. 50 ustawy z dnia
..... o wykonywaniu kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym w systemie tygodniowym (Dz. U. Nr..., poz.....);”.

Art. 54. 1. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się również przy wykonywaniu orzeczonej kary pozbawienia wolności, która stała się wykonalna przed dniem jej wejścia w życie.

2. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do skazanego na karę pozbawienia wolności

określoną w art. 5 ust. 1 lub 2, który mimo wezwania do jej odbycia albo upływu terminu przepustki, czasowego zezwolenia na opuszczenie zakładu karnego lub przerwy w wykonaniu kary nie stawił się w zakładzie karnym, chociażby przed dniem wejścia w życie ustawy, chyba że w dostateczny sposób wykaże, że niestawiennictwo nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

Art. 55. Przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym stosuje się także po upływie okresu obowiązywania ustawy w sprawach, w których sąd penitencjarny wydał chociażby nieprawomocne postanowienie o zezwoleniu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub 2.

Art. 56. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

1) regulamin organizacyjno-porządkowy wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, uwzględniając w szczególności organizację przyjęć do zakładów karnych i zasady rozmieszczania skazanych w celach mieszkalnych, porządek wewnętrzny zakładów karnych, organizację przyjmowania korespondencji w zakładach karnych, a także warunki opieki zdrowotnej i bytowej w zakładach karnych;

2) warunki bytowe osób odbywających karę pozbawienia wolności w systemie tygodniowym, mając na uwadze zapewnienie skazanym środków higieny oraz środków czystości, a także wyposażenie pomieszczeń w podstawowy sprzęt kwaterunkowy;

3) czynności administracyjne związane z prowadzeniem depozytu przedmiotów wartościowych i środków pieniężnych skazanych odbywających karę pozbawienia wolności w systemie tygodniowym i ich dokumentowanie, uwzględniając w szczególności ewidencjonowanie zdeponowanych środków i przedmiotów oraz czynności związane z ich przyjmowaniem, przechowywaniem i wydawaniem;

4) czynności administracyjne związane z wykonywaniem kary pozbawienia wolności w systemie tygodniowym oraz dokumentowanie tych czynności, uwzględniając w szczególności zasady: rejonizacji osadzania w zakładach karnych i aresztach śledczych, przyjmowania i zwalniania skazanych, poddawania skazanego czynnościom identyfikacyjnym oraz godzin przyjmowania ich do zakładów karnych i aresztów śledczych, a także postępowania z korespondencją skazanych.

Art. 57. 1. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2008 r.

2. Ustawa obowiązuje do dnia 30 czerwca 2013 r.

źródło: strona internetowa Ministerstwa Sprawiedliwości www.ms.gov.pl

[1]⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały opublikowane w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz.1083; z 1999 r. Nr 83, poz. 931; z 2000 r. Nr 60, poz. 701, Nr 120, poz. 1268; z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 111, poz.1194; z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 200, poz. 1679; z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380, Nr 179, poz. 1750; z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426, Nr 273, poz. 2703; z 2005 r. Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479.

[2]⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały opublikowane w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840; z 1999 r. Nr 64, poz. 729, Nr 83 poz. 931; z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027, Nr 116, poz. 1216; z 2001 r. Nr 98, poz. 1071; z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935, Nr 228, poz. 2255; z 2004 r. Nr 25 poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 243, poz. 2426; z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493.

[3]⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały opublikowane w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717; z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149; z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803; z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569; z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 68, poz. 623, Nr 93, poz. 894, Nr 97, poz. 963 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 130, poz. 1090, Nr 143, poz. 1199, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1479.

[4]⁾ Zmiany powołanej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 142, poz. 1380, Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2703.

[5]⁾ Zmiany przywołanej ustawy zostały opublikowane w Dz. U. z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1110, Nr 138, poz. 1154, Nr 157, poz. 1314, Nr 164, poz. 1366 i Nr 179, poz. 1485.

[6]⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały opublikowane w Dz. U. z 2001 r. Nr 56, poz. 579, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 197, poz. 1661 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, z 2005 r. Dz.U.183, poz.1537.

[7]⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały opublikowane w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788 i Nr 164, poz. 1366 oraz z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043, Nr 149, poz. 1074, Nr 158, poz. 1121 i Nr 217, poz. 1588.

[8]⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały opublikowane w Dz. U. z 2005r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1110, Nr 138, poz. 1154, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1411 i Nr 179, poz. 1485, z 2006r. Nr 75, poz. 519, Nr 104 poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1030, Nr 170, poz. 1217, Nr 191, poz. 1410, Nr 227, poz. 1658 i Nr 249 poz. 1824 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 427 i Nr 82, poz. 559.